

Theologische achtergrondinformatie bij het thema schepping

Een waargebeurd verhaal: iemand leest voor het eerst in zijn leven Genesis 1 en 2 en zegt: 'Wat is dit voor raar verhaal? Het lijkt de Donald Duck wel.' Het laat zien dat deze teksten ver áf staan van veel mensen.

Anderen worstelen met de vraag: is dit nu echt zo gebeurd? Hoe combineren we dat dan met wat we weten over de big bang en de evolutietheorie? De relatie tussen wetenschap en geloof staat hier op het spel. Genesis 1 en 2 bieden geen historisch verslag van het ontstaan van de aarde. Centraal is de boodschap: deze wereld is er niet 'zomaar', niet 'toevallig' of het gevolg van allerlei natuurlijke, natuurkundige processen. Er zit iets achter, er zit iemand achter. We geloven dat God deze wereld heeft gewild en geschapen. Dat is een geloofsuitspraak.

Wetenschappers zeggen daar niets over. Ze beschrijven wat zij ontdekken over het ontstaan van de wereld. Als mensen beweren dat dat 'toeval' is, is dat óók een geloofsuitspraak.

Schepping en evolutie hoeven elkaar niet uit te sluiten. Het kan heel goed zijn dat God deze wereld liet ontstaan langs de weg van een big bang en evolutie. Overigens lopen de meningen hierover nogal uiteen binnen de christelijke wereld. Er zijn ook mensen die wél geloven in een schepping in zes keer 24 uur.

Afgezien van de vraag in hoeverre Genesis 1 en 2 een historisch verslag zijn, kun je de vraag stellen: wat zegt Genesis 1 en 2 ons méér dan: God zit erachter?

Een paar gedachten:

- In de omgeving van Israël waren godsdiensten die de zon- of de maangod aanbaden. Genesis 1 zegt: God heeft ze 'opgehangen' aan de hemel. Het zijn scheppingen, geen goden.
- Aan de chaos wordt paal en perk gesteld. De Geest van God zweeft boven de wateren van de chaos - en dan komt er iets nieuws. Dat mogen we nog steeds hopen: dat Gods Geest over de chaos zweeft (letterlijk: broedt) en iets nieuws maakt.
- De zevende dag is een dag van rust. Het is de eerste dag voor de mensen: die begint dus met rust, met sabbat, met pauze en op adem komen. Dat doorbreekt ons gedraaf en gezwoeg. Het hangt niet allemaal van ons af.
- 'God zag dat het goed was' is het refrein. Letterlijk 'tof', veelbelovend. Het is nog niet af of volmaakt, maar er is ruimte voor ontwikkeling. De mens wordt uitgenodigd de aarde te bewerken en bewaren.

- Het refrein 'God zag dat het goed was' krijgt opeens een knik. 'Het is niet goed' klinkt er opeens. Wat is er niet goed? Het is niet goed dat de mens alleen is. De mens is aangelegd op de ander, op ontmoeting, op relatie. Daar moet het over gaan in het leven. Leven met God en met je medemens.
- De mens verpest het in hoofdstuk 3. Wantrouwen richting God krijgt de overhand. Adam en Eva eigenen zich iets toe en laten de relatie lopen. Dat wordt een patroon in deze wereld. 'Zonde' noemen we dat. Zonde als in: zonder God. Zonder elkaar. Ieder voor zich. Kaïn vermoordt Abel. Het kwaad openbaart zich.

Zo worden in drie hoofdstukken grondlijnen getrokken. Het toneel wordt neergezet. Dit is Gods aarde, door God gewild. Ruimte voor mensen en dieren, voor goedheid en schoonheid. Op die aarde kiest de mens tegen God en tegen zijn medemens. De gevolgen zijn groot. Daarover gaat het in de rest van de Bijbel.

